

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN DENDERMONDE

24 DECEMBER 2002

De rechtbank van eerste Aanleg te Dendermonde, negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 24.12.2002 het hiernavolgend vonnis gewezen

Inzake: Openbaar Ministerie, SAÏDA K, HATEM H, MOHAMED H, ABDELGAAFER H, allen vertegenwoordigd verklaren zich te stellen als burgerlijke partij tegen eerste beklaagde,

Tegen: 1. AVH, politiecommissaris; 2. (...); 3. KDB, politie-inspecteur

verdacht van: te (...)

A. (...)

B. De eerste en de tweede, op 14 januari 2000

Meermaals, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, namelijk (...)

C. De eerste (...)

Als openbaar officier of ambtenaar, bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, uitvoerder van rechterlijke bevelen of vonnissen, hoofdbevelhebber of ondergeschikte bevelhebber van de openbare macht, namelijk de eerste, als politiecommissaris, (...) in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt te hebben of te hebben doen gebruiken, meer bepaald: door zonder wettige reden

I. de eerste, meermaals op 14 januari 2000 onder meer, (...)

D. De eerste, in de loop van de jaren 1998 en 1999, hoofdzakelijk in de loop van de eerste helft van het jaar 1999 en tijdens de maand december 1999 op niet nader te preciseren data,

meermaals bij inbreuk op artikel 1-2° Wet van 30 juli 1981 zoals gewijzigd bij Wet van 12 april 1994 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, meerdere van zijn korpsleden te hebben aangezet tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommigen onder hen, namelijk onder meer door met betrekking tot het politieel optreden tegenover migranten diverse zijner ondergeschikten, onder meer de leden van het interventieteam, te hebben aangezet om deze categorie van de bevolking "slagen toe te brengen".

E. De eerste, in de loop van de jaren 1998 en 1999 hoofdzakelijk in de loop van de eerste helft van het jaar 1999 en tijdens de maand december 1999 op niet nader te preciseren data

Meermaals bij inbreuk op art. 4 Wet 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij Wet van 12 april 1994, als openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van het openbaar gezag of van de openbare macht, namelijk als politiecommissaris in de uitoefening van zijn ambt discriminatie te hebben gepleegd jegens een groep of een gemeenschap of de leden ervan wegens hun ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming van de leden of van sommige onder hen dan wel een persoon de uitoefening van een recht of van een vrijheid waarop deze aanspraak kon

maken, op willekeurige wijze te hebben ontzegd; meer bepaald door zich schuldig te hebben gemaakt aan de lastens hem sub D omschreven feiten ;

F. (...)

G. (...)

H. (...)

I. De eerste, op 23 november 2000,

Door woorden in om het even welke plaats in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, Luc DB, die als politie-inspecteur drager was van het openbaar gezag of van de openbare macht of bekleed was met een publieke hoedanigheid, in die hoedanigheid of wegens zijn bediening beledigd te hebben, meer bepaald door de bewoordingen “luiaard, klotenschuurder, mutten, lomperik”

(...)

* * * * *

De rechtbank nam kennis van

- de dagvaarding waarmee de zaak bij de rechtbank werd aanhangig gemaakt en die op 28 maart 2001 werd betekend aan de eerste beklaagde in persoon, (...)
- de processen-verbaal;
- de overige stukken de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde

- de verklaringen van de getuigen onder eed (...)
- de burgerlijke partijen in hun vorderingen lastens de eerste beklaagde;
- het Openbaar Ministerie in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging en in zijn besluiten voorgedragen door hemzelf en door zijn raadsman;

(...)

1. Voorafgaande opmerkingen

1.1. Algemeen

De beklaagden werpen op dat het lid van de dienst Enquêtes van het Vast Comité van de Politiediensten, (hierna genoemd de onderzoeker) het onderzoek erg à charge heeft gevoerd en dat dit onderzoek erg is gekleurd.

Er wordt voorgehouden dat artikel 6.3 c) (bedoeld wordt artikel 6.3.d)) van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zou zijn geschonden (EVRM).

(...)

Die stelling kan niet worden bijgetreden.

1.2. Over het beweerde gebrek aan objectiviteit en de beweerde vooringenomenheid van de onderzoeker

(...)

Samenvattend moet de rechtbank vaststellen dat in hoofde van de onderzoeker geen gebrek aan objectiviteit of een vooringenomen houding kan worden aangetoond.

De door de beklaagden opgeworpen elementen zijn niet ernstig noch overtuigend. De rechtbank moet herhalen dat uit de omstandigheid dat een opsporingsambtenaar iets ongunstig vaststelt of verhaalt omtrent de beklaagden, niet zijn subjectiviteit kan worden afgeleid.

1.3. Over een schending van beroepsgeheim

In besluiten wordt door de eerste beklaagde een verweer ontwikkeld i.v.m. een beweerde schending van beroepsgeheim die hem zou ten laste gelegd worden.

Aangezien de eerste beklaagde voor een dergelijke tenlastelegging niet wordt vervolgd, gaat de rechtbank op dit niet dienend verweer, niet dieper in.

2. Tenlasteleggingen C

(...)

3. De gegrondheid van de tenlasteleggingen

3.1. De aan de eerste beklaagde ten laste gelegde feiten

3.1.1. Het toebrengen van slagen

(...)

3.1.2. De inbreuken op de racismewet

3.1.2.1. Algemeen

De eerste beklaagde wordt vervolgd onder de tenlastelegging D om in de loop van 1998 en 1999, hoofdzakelijk in de loop van de eerste helft van het jaar 1999 en tijdens de maand december 1999, op niet nader te bepalen data, zich schuldig te hebben gemaakt aan het aanzetten van zijn korpsleden tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld jegens een groep of gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of sommigen onder hen, meer bepaald om aan de categorie van migranten onder de bevolking, slagen toe te brengen (inbreuk op artikel 1, 1° van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden).

Voor dit feit wordt de beklaagde ook vervolgd onder de tenlastelegging E, aangezien de eerste beklaagde als politiecommissaris discriminatie zou hebben gepleegd jegens een groep of gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of sommigen onder hen dan wel op een willekeurige wijze de uitoefening van een recht of van een vrijheid waarop aanspraak kan worden gemaakt te hebben ontzegd (inbreuk op artikel 4 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden)

Discriminatie in de zin van de wet van 30 juli 1981 is elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur die tot doel heeft of ten gevolge heeft of kan hebben dat de erkenning, het genot of de uitoefening op voet van gelijkheid van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden op politiek, economisch, sociaal of cultureel terrein of op andere terreinen van het maatschappelijk leven wordt tenietgedaan, aangetast of beperkt.

Het kan niet worden betwist dat een politionele politiek, die erin bestaat zonder enige verantwoording migranten in vergelijkbare omstandigheden anders aan te pakken dan autochtone burgers, moet worden bestempeld als discriminatoir.

De term "aanzetten" die wordt gehanteerd in artikel 1 van de wet van 30 juli 1981 wijst op het noodzakelijk intentioneel karakter van de strafbare handeling. Er zal slechts sprake zijn van aanzetten tot discriminatoir handelen indien van het aanzetten een voldoende kracht uitgaat, zodanig dat wordt aangespoord of opgeroepen tot voormelde praktijken. Dat evenwel niet wordt vereist dat de aanzetting positief wordt opgevolgd (vgl. W. MAHIEU, "Racisme en ontkenning en genocide", in, *Strafrechtelijke kwalificaties met jurisprudentie. Bijzondere wetten*, Brugge, Die Keure, losbladig, deel 2, 6-7). Voor strafbaarheid is vereist dat derden worden aangezet discriminerende naar rassenscheiding of xenofobe handelingen te stellen. Er moet blijken worden gegeven van de wil om derden ertoe te brengen dergelijke gedragingen te stellen (vgl. Corr. Neufchâteau, 11 december 1995, R.R.D, 1996, 116).

3.1.2.2. Alleen de eerste beklagde wordt vervolgd voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen D en E

De rechtbank wenst voorafgaandelijk te benadrukken dat alleen de eerste beklagde wordt vervolgd voor inbreuken op de racismewet. De derde beklagde, omtrent wiens optreden in het dossier bepaalde verklaringen werden afgelegd, wordt voor deze feiten niet vervolgd zodat de rechtbank op dit punt wat haar betreft enkel ingaat in de mate dat dit zijn weerslag kan hebben m.b.t. de tenlasteleggingen lastens de eerste beklagde.

3.1.2.3. De bewering van de eerste beklagde dat hij enkel een harde aanpak voorstaat van de migranten die problemen veroorzaken, zonder dat hij op enigerlei wijze racistisch zots zijn.

De eerste beklagde heeft de aantijgingen inzake racisme afgedaan als pure laster. Hij benadrukte dat de aanpak van problemen, die door sommige migranten werden veroorzaakt (problematiek van het gemeentelijk zwembad), gebeurde op vraag en met de goedkeuring van de bestuurlijke en de gerechtelijke overheid (onder meer bespreking in het vijfhoeksoverleg van mei tot oktober 1999). Hij verklaarde niet gezegd te hebben dat ze (de migranten) de stront uit hun gat moeten worden geknepen, maar dat zulks uitlatingen zijn van de ouders van sommige migranten die het gezag over hun kinderen kwijt zijn en die werden geuit op een door het gemeentebestuur georganiseerde vergadering. Hij ontkende racist te zijn doch enkel te reageren op een criminaliteitsfenomeen waarvan (...) wakker ligt. Volgens de commissaris werd tegenover hem een hetze gevoerd door sommige van zijn personeelsleden.

Uit het opsporingsonderzoek en de behandeling ter terechtzitting is naar voren gekomen, dat een kleine kern van migrantenjongeren verantwoordelijk zouden kunnen zijn voor bepaalde criminaliteitsfenomenen. Een loutere harde aanpak van dergelijk handelen kan onmogelijk in hoofde van de eerste beklagde als een inbreuk op artikel 1 en 4 van de racismewet worden bestempeld. Het kan de eerste beklagde niet ten kwade worden geduid dat hij op aangeven van en/of met de steun van de bestuurlijke (gemeentebestuur en vooral de burgemeester) en gerechtelijke overheden (de procureur des Konings en zijn parket) tegen bepaalde misdrijven, gepleegd door migrantenjongeren, krachtadig wil optreden teneinde de openbare rust en veiligheid te verzekeren. In dezelfde lijn kan het de eerste beklagde niet ten kwade worden geduid, dat hij van zijn medewerkers eiste dat zij aandacht hadden voor de door migranten gepleegde misdrijven en dat zij daartegen zouden optreden.

Een dergelijk krachtadig optreden kan echter niet van aard zijn, dat het een verantwoording zou kunnen bieden voor een duidelijk discriminatoir optreden naar de migranten toe of om de korpsleden van de politie van (...) ertoe aan te zetten op migranten te slaan.

Uit de verklaringen afgelegd door meerdere korpsleden van de politie van (...) blijkt ontegensprekelijk dat de commissaris veel verder ging dat het louter voorstaan van een harde aanpak van de migrantenjongeren die

misdrijven hadden gepleegd, maar duidelijk een discriminatoire politiek voerde naar migranten toe waarbij zijn korpsleden ertoe werden aangezet om slagen toe te brengen aan de migranten.

Er kan in dat verband worden gewezen op de volgende verklaringen:

- Adjunct-commissaris JP verklaarde dat de commissaris de harde aanpak predikt. Volgens JP laat KDB zich soms racistisch uit en zouden de uitlatingen beschreven in de anonieme brief kunnen geuit zijn door KDB. Ook de commissaris zou van een dergelijke instelling getuigen. JP bevestigde dat de commissaris tegen hem had gezegd dat hij hen (de migranten) "*bij hun strot diende te nemen tot de strot uit hun stroot kwam*", alsook uitlatingen heeft gedaan in de zin van "*ge klopt ze maar dood*". JP herhaalde dat de commissaris meermaals tegenover de leden van het interventieteam, maar ook tegenover andere personeelsleden heeft gezegd dat ze hardhandig en gewelddadig dienden op te treden tegenover migranten en dat ze erop dienden te kloppen.
- Hoofdbrigadier CT verklaarde dat hij er ooit getuige van was dat de commissaris tijdens briefings zijn minachting voor migranten liet blijken en hij hen "*zoeloekeffers*" noemde. Hij predikt een harde aanpak van de migranten en wordt hierin gevolgd door KDB.
- Hoofdbrigadier HV stelde dat de commissaris een zeer negatieve ingesteldheid verspreidt tegenover de migrantenpopulatie wat zich vooral uit in zijn woordgebruik ("*zwarte mannen*"). Hij heeft ooit gehoord dat de commissaris de manschappen aanzette tot een hardhandige aanpak waarbij hij niet teruggeschrok te zeggen "*dat er op de migranten moet worden geklopt, dat men ze moet knippen tot de strot uit hun gat komt*". De commissaris ziet volgens HV maar één middel tegen de migrantenproblematiek en dat is het repressief optreden, waartoe hij eenieder aanzet. HV herhaalde in een tweede verklaring dat de commissaris het interventieteam aanzette om hardhandig op te treden tegenover migranten en hen aan zette erop te kloppen. Hij situeerde die uitspraak in de eerste helft van 1999 n.a.v. het kapot steken van de banden in de straat. De uitspraak over het bij hun strot nemen tot de strot uit hun gat komt situeerde hij na het voorval met KDB.
- Volgens hoofdbrigadier WJ predikt de commissaris een harde aanpak tegenover migranten en wordt hij hierin gevolgd door KDB, het is zijn indruk dat zij elkaar opjuten in de aanpak die zij ten toon spreiden en de indruk verwekken dat zij racistisch zijn ingesteld. Ook WJ omschreef de commissaris als iemand die soms verbaal zeer agressief kan zijn en bedreigend uit de hoek kan komen en als een man van harde uitspraken.
- Inspecteur LDB bevestigde dat de commissaris, aangespoord door KDB, wel degelijk uiting geeft van een racistische ingesteldheid en daarbij zou worden beïnvloed door KDB die migranten typeert als "*bruine mannen*".
- Hoofdbrigadier GB verklaarde dat de commissaris zich zeer streng opstelt tegenover de migranten, dat hij getuigt van weinig diplomatie, dat hij soms zeer gespierde taal gebruikt, wat soms zeer platvloers overkomt en dat hij zich tegenover de migranten laagdunkend uitlaat.
- Brigadier GD zegde dat de commissaris racistisch ingesteld was, dat hij tegenover het interventieteam heeft verklaard "*ge moet de strot uit hun lijf nijpen tot je er zelf bij dood valt*" en "*je moet op kloppen tot je erbij dood valt anders heb je je werk niet goed gedaan*" daarmee doelende op de aanpak van migranten. De commissaris heeft GD eens terecht gewezen omdat hij te vriendelijk was in zijn omgang met een migrant.
- Hoofdbrigadier MB zegde dat de houding van de commissaris niet alleen tegenover de migrantengemeenschap, maar ook tegenover de autochtone bevolking en zijn eigen personeel getuigt van arrogantie en agressie. MB noemde het volkomen juist dat zowel de commissaris als inspecteur KDB racistisch optreden tegenover de migrantengemeenschap. De uitlatingen van de commissaris zijn door

iedereen gekend in die zin dat de migranten steeds hardhandig moeten worden aangepakt en hij schrikt er niet voor terug om bij elke gelegenheid te laten kennen dat er op de migranten moet worden geslagen. Ook KDB deelde die zienswijze. MB bevestigde dat de commissaris zijn personeel aanzette tot ruw optreden tegenover de migranten.

- Hoewel hoofdbrigadier YT de commissaris niet wenste te omschrijven als een duidelijke racist, verklaarde hij dat hij wist dat de commissaris zich soms ongelukkige uitspraken heeft laten ontvallen, zoals bruine apen en ge moet kloppen op migranten, wat volgens hem een gevolg is van de geldingsdrang van de commissaris.
- Hulpagente CV verklaarde dat de commissaris duidelijk uiting geeft van een racistische ingesteldheid en dat hij eens tijdens een briefing voor het interventieteam duidelijke richtlijnen gaf dat er op de migranten diende te worden geklopt. Ook inspecteur KDB geeft volgens deze hulpagente uiting van deze ingesteldheid en beiden noemen de migranten "de bruine apen". De commissaris is volgens deze hulpagente duidelijk verschillend in zijn optreden tegenover migranten in vergelijking met dit van de andere inwoners van (...). Zij verwees daarbij naar het uitkafferen door de commissaris van een jonge migrant omwille van een verkeersovertreding en de verplichting om naar het bureel te komen.
- Bediende PW stelde dat de ingesteldheid van de commissaris tegenover migranten alom is gekend en dat zij het moeilijk heeft met zijn uitlatingen tegenover migranten. Volgens haar was het voor de commissaris een obsessie geworden. Zowel KDB als de commissaris geven uiting van een racistische ingesteldheid.
- Hulpagente ET verklaarde dat de commissaris zeer rechtlijnig is en uiting geeft van een racistische ingesteldheid, maar dat zij niet wist of hij werkelijk als racistisch kon worden omschreven, dan wel of hij tegenover iedereen agressief is. Zij verklaarde wel dat inspecteur KDB de migranten soms wel "de bruine mannen" noemt.
- Bediende AVL verklaarde dat de ingesteldheid van de commissaris tegenover migranten alom bekend is en dat zij er getuige van was dat hij het interventieteam heeft aangespoord om op migranten te kloppen, dat hij haar eens heeft gezegd, dat indien hij een inbreker bij hem thuis zou betrappen hij hem alle hoeken van het huis zou laten zien en indien het een migrant betrof hij hem zou neersteken en uitbenen. Dergelijke racistische uitlatingen zouden ook gebeuren door KDB. AVL herhaalde in een tweede verklaring dat de commissaris tijdens een vergadering van het interventieteam zijn mensen verweet dat ze bang waren en dat ze hardhandiger dienden op te treden en hij zette hen aan op de migranten te kloppen wanneer ze er mede in contact kwamen. Zij situeerde die feiten in de eerste helft van 1999.
- Bediende GM verklaarde ook dat het een algemeen gegeven was dat de commissaris en KDB zich racistisch opstellen tegenover de migrantenpopulatie en dat hun enige antwoord op de migrantenproblematiek hun agressieve aanpak is, hetgeen van iedereen wordt verlangd.

Uit de samenlezing van deze verklaringen blijkt duidelijk dat de eerste beklagde commissaris AVH de leden van zijn korps heeft aangezet tot een discriminatoir handelen (tenlastelegging D) en dat hij als politiecommissaris in de uitoefening van zijn ambt discriminatie heeft gepleegd tegenover migranten (tenlastelegging E).

De omstandigheid dat sommige leden van het korps niet hebben gewaagd van een aanzetten tot discriminatie door de eerste beklagde, of nog hebben gezegd dat de eerste beklagde in het algemeen agressief, bedreigend of provocerend was (...), of gewoonweg een harde aanpak voorstond (...) of het hadden over de ingesteldheid van de derde beklagde tegenover migranten (...), of nog omtrent de commissaris niets negatiefs verklaarden, of aanvankelijk hebben verklaard dat de commissaris aangespoord door KDB wel degelijk uiting gaf van een racistische ingesteldheid en dat hij een zeer agressieve aanpak voorstond (...) maar in latere verhoren op die

stellingname zijn teruggekomen of ze hebben genuanceerd (...), kan de rechtbank niet tot een ander oordeel brengen. Dat geldt ook voor de verklaring van Mastafa O onder eed op de zitting van 27 november 2001 en diens politionele verklaring. Het is heel goed mogelijk dat de getuige, die secretaris is van de Turkse migrantengemeenschap te (...), vindt dat er meer commissarissen zouden moeten zijn zoals de eerste beklagde en dat hij de commissaris nog nooit een racistische uitspraak heeft horen doen, doch dit kan niet wegnemen dat uit voormelde verklaringen ontegensprekelijk blijkt dat de eerste beklagde wel degelijk aanzet tot discriminatoir gedrag en tot het kloppen op migranten.

De rechtbank kan geen geloof hechten aan de "complottheorie" zoals ze door de eerste beklagde werd naar voren gebracht. Het is niet aannemelijk dat al de geciteerde korpsleden en de geciteerde bedienden die hebben getuigd omtrent de discriminatoire houding van de eerste beklagde tegenover migranten en omtrent zijn uitlatingen over het erop kloppen, een leugenachtige verklaring zouden hebben afgelegd. Het is volstrekt ongeloofwaardig dat al die korpsleden en het administratief personeel in een gecoördineerde hetze niet met de waarheid overeenstemmende verklaringen zouden hebben afgelegd, teneinde hun korpschef te belasteren.

Waar de rechtbank kan aannemen dat de eerste beklagde bij een harde aanpak van de door bepaalde migrantenjongeren gepleegde strafbare feiten werd gesteund door de bestuurlijke en gerechtelijke overheid en zulks ook uit het dossier blijkt, moet worden vastgesteld dat die steun niet zover ging dat van de politie werd verwacht dat op migranten zou worden geslagen of dat discriminatoir tegenover zou worden opgetreden.

De omstandigheid dat zoals door de eerste beklagde wordt beweerd, sommige van de door hem gedane uitlatingen herhalingen zouden zijn van wat door bepaalde migranten - zelfs verantwoordelijken van de migrantengemeenschappen zelf - werd gezegd, kan geen rechtvaardiging opleveren voor de door de eerste beklagde gepleegde inbreuken op de racismewet. Het is niet omdat bepaalde migranten - naar door de eerste beklagde wordt beweerd - er geen bezwaar tegen zouden hebben dat op criminele migrantenjongeren wordt geklopt, dat een dergelijke attitude toelaatbaar zou zijn in ons rechtssysteem.

(...)

4. Over de straftoemeting

(...)

Aangezien de feiten omschreven onder de in de dagvaarding vermelde tenlasteleggingen D en E in hoofde van de eerste beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet dient bij toepassing van artikel 65 Sw. voor deze feiten samen slechts één straf te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste en dit is de straf voorzien voor het feit omschreven onder de tenlastelegging E.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklagden zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie.

(...)

Evenzeer dienen de door de eerste beklagde gepleegde inbreuken op de racismewet op een strenge wijze te worden gestraft. Het is niet tolereerbaar dat de eerste beklagde, als korpschef, zijn ondergeschikte politieambtenaren heeft aangezet om op de migranten te kloppen. Ook het gegeven dat een kleine kern van migrantenjongeren voor moeilijkheden zorgden in de gemeente, kan geen rechtvaardiging bieden voor het strafbaar gedrag van de eerste beklagde. Hij had als politiecommissaris en korpschef beter moeten weten en zijn voorbeeldfunctie moet bij de straftoemeting meespelen.

(...)

De eerste beklagde is thans 55 jaar oud. Hij woont bij zijn echtgenote en is na een lange carrière bij de politie sinds geruime tijd korpschef van de politie en dit blijktens het neergelegde evaluatieformulier tot tevredenheid van de bestuurlijke overheid. Hij werd omschreven als een plichtsbewust man met een grote verantwoordelijkheidszin, een bijzondere harde werker met een grote inzet en gedrevenheid. De eerste beklagde heeft een blanco strafrechtelijk verleden. Dit alles rechtvaardigt enige mildheid bij de straftoemeting.

(...)

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen zich bij de uitoefening van hun ambt zich strikt te houden aan de wetgeving.

Het komt de rechtbank - rekening houdend met de ernst van de ten laste gelegde feiten en de persoonlijkheid van de eerste beklagde zoals hierboven geschetst - passend en rechtmatig voor hem voor de feiten omschreven (...), hem voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen D en E samen een gevangenisstraf op te leggen zoals hierna bepaald (...).

Aangezien de eerste beklagde nog niet werd veroordeeld tot een criminele straf of tot correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en men hopen mag dat hij zich niet meer aan dergelijke feiten of andere misdrijven zal schuldig maken, mag de tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraffen worden uitgesteld gedurende een periode van drie jaar.

(...)

5. De burgerlijke vorderingen

(...)

Door de burgerlijke partijen Saïda K, Hatem H, Mohamed H en Abdelgaafer H wordt de veroordeling gevorderd van de eerste beklagde tot betaling van een euro provisionele schadevergoeding wegens de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen D en E.

Door deze burgerlijke partijen wordt niet bewezen dat zij door deze in hoofde van de eerste beklagde gepleegde en bewezen geachte feiten persoonlijk nadeel en schade hebben geleden. Het is niet omdat de rechtbank in hoofde van eerste beklagde inbreuken op de racismewet heeft weerhouden, dat daarmee ook is aangetoond dat de vier burgerlijke partijen door die misdrijven zelf schade hebben geleden. Zij bewijzen die schade niet. Hun vordering moet dan ook als ongegrond worden afgewezen.

* * * * *

Gezien de hierna vermelde artikelen (...)

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

- Op strafgebied

(...)

VEROORDEELT de eerste beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen D en E samen tot de HOOFDGEVANGENISSTRAF van NEGEN MAANDEN

Gelast gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van de lastens de eerste beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen D en E samen uitgesproken hoofdgevangenisstraf van NEGEN MAANDEN.

(...)

Spreekt bovendien de verplichting uit in hoofde van de eerste beklaagde om een bedrag van TIEN EURO, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk DRIEMAAL deze bijdrage lastens de eerste beklaagde.

Legt de eerste beklaagde bovendien de vergoeding op van 25 EURO bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

Begroot de kosten van deze instantie gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie op 46,41 euro.

Zegt dat al deze kosten ondeelbaar zijn veroorzaakt door de in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklaagde bewezen geachte feiten.

Veroordeelt de eerste beklaagde tot drie zevende van deze kosten, derhalve 19,89 euro bedragende.

(...)

- Op burgerlijk gebied

(...)

Verklaart de vordering van de burgerlijke partijen Saïda K, Hatem H, Mohamed H en Abdelgaafer H tegen Antoine VH toelaatbaar maar wijst deze vordering af als ongegrond en zegt dat deze burgerlijke partijen wat betreft deze burgerlijke partijstelling zelf hun kosten dienen te dragen.